

ACCIO

Setmanari d'Esquerra Republicana

Portantveu del Centre Republicà Català

Redacció i Administració: Francesc Layret, 21

ANY XV

BADALONA. 2 DESEMBRE DE 1933

NÚM. 655

Veus de contricció

Ja hem vist el resultat deplorable que baix el punt de vista del republicanisme d'esquerra han donat les eleccions a quasi bé tota Espanya i en bona part de la nostra terra. Ha estat la conseqüència de la temeritat de creure perfectament consolidada una opinió a la qual s'atribuïen virtuts cíviques consistents i madures i que l'experiència ha demostrat que disten molt d'assolir el grau de perfecció que ingenuament se'ls havia reconegut car els fets han evidenciat que, com sempre, l'opinió ciutadana segueix paliat dels tradicionals defectes d'abulia, indecisió, indiferència i fluctuació que havia fomentat i mantingut a profit seu la desapareguda monarquia. De no haver estat l'important contingut de dones que anaren a les urnes per diverses raons que no és del cas escatir ara, veuríem com el resultat seria encara més depriment; però resultaria interessant una estadística amb la qual es pogués computar exactament l'aportació femenina d'aquestes eleccions.

Aquest indiferentisme clàssic dels ciutadans, aquest excepcicisme de que s'ha donat prova amb un tant per cent bastant crescut només podia superar-se infondint confiança i fe als republicans. I, està clar, això difícilment podia lograr-se en veure com els agrupaments d'esquerra anaven cada un d'ells pel seu cantó. Per aquesta raó, i preveient-ne les seves conseqüències, propugnàvem nosaltres per l'establiment d'un front únic de les forces esquerranes.

Això ha passat a tot arreu. Ja apuntàvem en els nostres comentaris de la setmana passada que nosaltres mateixos no estàvem pas satisfets del tot dels vots assolits per la nostra candidatura a Badalona, amb tot i la d'haver estat la que va anar al davant en l'ordre de la votació computada. Enteníem i seguim entenent que amb l'intervenció del factor dona havíem de tenir més sufragis

Perquè no fou així? No és pas aquest el moment més oportú per a manipular xifres i estadístiques, ni el de fer retrets a ningú. La cosa evident és que molts ciutadans, influen-

cialment els uns per un criteri abstencionista absurd i incompreensible en els moments actuals, portats els altres per un fals concepte de la realitat, no varem contribuir al triomf de l'esquerra amb la proporció que calia i han donat lloc a que les dretes, esperançades i ensoperbides amb la votació obtinguda posant, com ja varem dir, tota la carn al foc, ja s'ho vegin tot a la butxaca i se les prometin molt felices en les vinentes eleccions de regidors.

Ens fem càrrec de que els resultats numèrics els permetin mantenir aqueixa matural il·lusió. Sobretot si es confirmen les versions de darrera hora que ens parlen de unes enteses electorals tan monstruoses com inconcebibles.

Amb tot, amb entesa o sense entesa, nosaltres tenim el convenciment que tot plegat n'ots passarà d'una il·lusió esfumadissa, car les eleccions municipals adquiriran un caire totalment disint que ha de produir-los hi un efecte insospitat. I les seves maniobres electorals no hauran servit per altra cosa que per a enfortir el front d'esquerres badalonines, per a fer reaccionar encara més als ciutadans badalonins i, a fi de comptes per a posar de manifest el fracàs que necessàriament han de suportar si les coses tenen lògica i van per el camí que tots desitgem i es d'esperar.

La nostra convicció té els seus fonaments. A cada pas venim sentint aquestes dies les lamentacions dels homes i dones que es mostren espavordits de l'avanç de les dretes i es dolent d'aver-hi contribuït amb la seva equivocada resistència a exercir el dret del sufragi. A cada punt experimentem un viu desig de rectificació de conducta i dactitut i ens donem compte de que les eleccions del dia 19 hauran servit, si més no, de saludable reactiva. I això ens dona la certesa de que l'opió democràtica es disposa a fer imperiosament i com mai la seva veu el proper dia 17 si, totes a la una, les esquerres badalonines la criden a la lluita en pro de la democràcia i de la llibertat.

Són aqueixes veus de contricció que sincerament traspú en la paraula inflamada i indignada dels ciutadans les que enforteixen el nostre criteri. Recolzats en-elles podem afirmar la nostra fe indestructible en un triomf exclatant que, fent prevalèixer el sentit democràtic que la majoria dels nostres conciutadans, tindrà com a conseqüència l'anar a infondre el seu esperit a la sasa de la Ciutat.